

ΑΠΟ: Σωτήρη Κωστόπουλο, μέλος της Κ.Ε.

Θέμα: Εισήγηση στο σχέδιο εσωτερικού κανονισμού της Κ.Ε.

29.2

Αθήνα, 25 Γενάρη 1985

Σύντροφοι,

Το υποβαλλόμενο "Σχέδιο Κανονισμού Εργασιών" της Κ.Ε. αποτελεί μία προσπάθεια για την πληρέστερη βελτίωση του περιεχομένου του "Σχεδίου Εσωτερικού Κανονισμού της Κ.Ε". Αποσκοπεί στην αλλαγή της συγκεντρωτικής του δομής (μηχανισμοί συγκρότησης και ελέγχου των διαδικασιών) με μια δρώσα δομή δημοκρατικών πράξεων και λειτουργιών.

Εδώ επισημαίνω τον κίνδυνο της αντιδημοκρατικής διαδικασίας, που έχει παγιωθεί και όπως γνωρίζετε, μετετατρέπεται συχνά και εύκολα σε αντιδημοκρατική πρακτική και καμιά φορά σε μηχανισμό αποκλεισμού των αντίθετων απόψεων που τελικά αχρηστεύουν το διάλογο. Γι' αυτό και οι επισημάνσεις που ακολουθούν είναι το αποτέλεσμα συγκριτικής μελέτης μεταξύ του σχεδίου που μας προτείνατε και αυτού που σας υποβάλλω. Οι προτάσεις μου δεν στηρίζονται απλά στη διαφωνία του σχεδίου, αλλά και στην ανάγκη για αλλαγή νοοτροπίας τουλάχιστον σ' επίπεδο Κ.Ε.

Ε ι σ α γ ω γ ή

Σύντροφοι,

Το Κίνημά μας στήριξε την οργανωτική του ανάπτυξη και τη στηρίζει στο Καταστατικό και στην πολιτική αρχή των δημοκρατικών διαδικασιών που μας διαφοροποιούν σημαντικά, τόσο απο τη φιλελεύθερη αντίληψη της λειτουργίας των αστικών κομμάτων, όσο και απο το "δημοκρατικό συγκεντρωτισμό των λενινιστικών κομμάτων". Γι' αυτό όχι μόνο γοητεύει αλλά και συσπειρώνει το λαό μέσα απο τους υψηλούς του στόχους και τα μεγάλα ιδανικά της αυτοχειραφέτησής του. Απαραίτητη λοιπόν προϋπόθεση πρέπει να είναι η εναρμόνιση της λειτουργίας των μελών της Κ.Ε. με αυτές τις αρχές. Βήματα έχουν γίνει και μάλιστα πολλά. Βήματα που έχουν επισφραγιστεί με κορυφαία γεγονότα, όπως είναι το Α' Συνέδριο και το νέο Καταστατικό. Άλλωστε οι εμπειρίες μας όλα αυτά τα χρόνια οδηγούν στη συνειδητοποίηση ότι οι εσωκομματικές διαδικασίες αποτελούν την αφετηρία και τη σωστή εξέλιξη της δράσης του. Αυτό το γνωρίζουν όλοι οι εκλεγμένοι απο το Συνέδριο σύντροφοι.

της Κ.Ε. που πιστεύουμε ότι είναι ώριμοι και δικαιούνται να έχουν μια ισότιμη μεταχείριση.

Προσδιορίζοντας τη λειτουργία της Κεντρικής Επιτροπής το Σχέδιο εσωτερικού κανονισμού μιλάει για "πολιτικές διαδικασίες". Χρησιμοποιείται έτσι ένας όρος που δεν ανταποκρίνεται στο ουσιαστικό περιεχόμενο του όρου, ενώ ο πλέον σαφής είναι ο όρος "δημοκρατικές διαδικασίες". Παρά το γεγονός όμως ότι στη συνοπτική εισαγωγή, γίνεται αναφορά στη δημοκρατική διαδικασία, πολλά σημεία στη συνέχεια την αντιστρατεύονται. Και είναι αδιανόητο στο όνομα των δημοκρατικών διαδικασιών να χρησιμοποιούνται αντιδημοκρατικές τροχοπέδες. Γιατί τότε δεν υπηρετείται η αλήθεια, ούτε προάγεται η δημοκρατική λειτουργία των οργάνων στο εσωτερικό του Κινήματός μας. Διευκολύνεται, απλώς, η αποδυνάμωσή τους. Και δεν έχει σημασία αν αθέλητα, εκείνο που βαρύνει είναι ο κίνδυνος καθ' ενατός.

Να υπάρξει, λοιπόν ανάλογη συνέχεια, μια συνέχεια αντάξια της ιστορίας του Κινήματος και της προσφοράς και της ωριμότητας των συντρόφων που συμμετέχουν στη σημερινή Κ.Ε.

Α ν α λ υ τ ι κ ά :

Ειλικρινά η ανελαστικότητα της διατύπωσης, η συμπίεση των ελάχιστων προθεσμιών και ο ανεξήγητος, αλλά σημαντικός ετεροχρονισμός μεταξύ της ημερομηνίας γνωστοποίησης από την ημερομηνία ανακοίνωσης της Ημερήσιας Διάταξης των υπό συζήτηση θεμάτων, σε σύγκριση με τη λιτή και συγχρόνως αρκετά περιεκτική διατύπωση του μικρού προλόγου στο παλιό σχέδιο, με υποχρεώνει να διατυπώσω κριτικά και να καταθέσω την προσωπική μου άποψη πάνω σε μια σειρά από ζητήματα.

Σύγκλιση - ημερησία διάταξη

Στο άρθρο 1 εδαφ. α' ορίζεται ότι η Σύνοδος της Κ.Ε. γνωστοποιείται στα μέλη 15 μέρες πριν από τη σύγκλησή της. Και παρακάτω στο εδάφιο γ' του ίδιου άρθρου ορίζεται, ότι "ο Πρόεδρος και το Ε.Γ. γνωστοποιούν την Ημερήσια Διάταξη στα μέλη 5 μέρες πριν από τη σύγκλιση". Γιατί αυτή η απόσταση 10 ολόκληρων ημερών ανάμεσα στην αναγγελία σύγκλισης και στην κοινοποίηση της Ημερήσιας Διάταξης; Δικαιολογείται η σύγκλιση της Κ.Ε. χωρίς την κοινοποίηση, σ' εύλογο χρονικό διάστημα,

της Ημερήσιας Διάταξης; Πιστεύουμε ότι είναι προτιμότερη η ρύθμιση που προβλέπει διαφορά 5 ημερών μεταξύ των δύο αυτών βασιικών, προθεσμιών, γιατί το διάστημα αυτό βοηθάει στην καλύτερη προετοιμασία και παρουσία των θεμάτων, προωθεί το γόνιμο διάλογο και καταλήγει σε σωστές αποφάσεις. Αλλά δεν καταλαβαίνω γιατί αποσιωπάται απο το τεθέν Σχέδιο το άρθρο 66 του ισχύοντος Καταστατικού; Αποτελεί ναί ή όχι αντικαταστατική η παρέμβαση; Είναι ή δεν είναι καταστατικά κατοχυρωμένα (κάθε τρείς μήνες) η σύγκλιση της Κ.Ε.; Γιατί δεν επαναλαμβάνεται η διατύπωση του άρθρου 66 του ισχύοντος Καταστατικού; Είναι δυνατόν ο συντάκτης του "Σχέδιου εσωτερικού κανονισμού" ν' αποσιωπά αυτήν την καταστατική υποχρέωση; Μήπως θεωρήθηκαν περιττές οι 4 ετήσιες Σύνοδοι; Τότε γιατί απεφάσισε αντίθετα το Συνέδριο και πρόβλεψε το άρθρο 66; Απλούστατα γιατί το προτεινόμενο σχέδιο προχειρογραμμένο όπως είναι, χωρίς να το επιδιώκει, λειτουργεί καθυπόβραση των καταστατικών διατάξεων και όχι συμπληρωματικά ή σ' εφαρμογή των διατάξεων αυτών.

Προτάσεις - Παρατηρήσεις

Στο άρθρο 1 εδάφιο β': το σχέδιου ορίζεται, ότι "οι καταθέσεις προτάσεων " για εγγραφή θέματος στην ημερήσια διάταξη " γίνονται 7 μέρες πριν απο τη σύγκλιση, στον Πρόεδρο και το Ε.Γ.". Μήπως η προθεσμία των 7 ημερών πριν υπονομεύει τη δυνατότητα υποβολής κάποιου θέματος που δεν περιλαμβάνεται στην ημερήσια διάταξη; Δεν θα ήταν σωστότερο για την προώθηση του πλουραλισμού των ιδεών και απόψεων να προβλέπεται μεγαλύτερη χρονική άνεση, έτσι ώστε να κατοχυρώνονται τα δικαιώματα των μελών; Δεν αντιφάσκει άραγε η προθεσμία αυτή των 7 ημερών του εδαφίου β' με την άλλη προθεσμία του εδαφίου γ' όπου ορίζεται ότι η γνωστοποίηση της ημερήσιας διάταξης γνωστοποιείται, 5 μέρες πριν από τη Σύγκλιση; Πως είναι δυνατόν να καταθέσει κανείς αίτηση για εγγραφή θέματος 7 μέρες πριν απο τη σύγκλιση χωρίς προηγούμενη γνώση της ημερήσιας διάταξης, που πιθανόν να το περιλαμβάνει; Αυτό είναι ένα ακόμα επιχείρημα που συνηγορεί υπέρ της εύλογης προθεσμίας στη διαφορά των προθεσμιών μεταξύ σύγκλισης της Κ.Ε. και ανακοίνωσης της ημερήσιας διάταξης.

Το εδάφιο δ' του άρθρου 1 ορίζει ότι η άσκηση του δικαιώματος για κατάθεση γραπτών προτάσεων ή παρατηρήσεων επι των εισηγήσεων γίνεται προς τον Πρόεδρο και το Ε.Γ. 2 μέρες πριν απο τη σύγκλιση της Κ.Ε.. Σωστά αν και όπως έχει διατυπώσει δεν καλύπτει τη δυνατότητα υποβολής αυτοτελούς αντιεισήγησης σ' ένα θέμα. Η πρόταση όμως που ακολουθεί ορίζει, ότι οι "απαντήσεις στις προτάσεις - παρατηρήσεις δίνονται απο τον ειση-

γητή κατά τη διάρκεια της Συνόδου στη συζήτηση του θέματος". Ο εξ ορισμού αποκλεισμός του διαλόγου πάνω σε σοβαρά θέματα προδιαθέτει σαφώς εναντίον αυτού του περιορισμού που ισοδυναμεί με αποκλεισμό των διαφορετικών απόψεων. Θα ήταν πολύ πιο κοντά στις αρχές μας και στο Καταστατικό μας, να μεριμνούμε περισσότερο για την εξασφάλιση ίσων όρων κατά την παρούσα των θέσεων και τη διεξαγωγή των συζητήσεων και ν' απορρίπτουμε για λόγους αρχής άλλωστε κάθε σκέψη εξοβελισμού ή υποβάθμισης των όρων.

Αντιεισηγήσεις

Στο ίδιο άρθρο που καθορίζεται, ότι η γνωστοποίηση της ημερήσιας διάταξης στα μέλη γίνεται 5 μέρες, πριν από τη σύγκληση, υπάρχει κι άλλο κενό. Εκείνο όμως που προέχει είναι κάθε πότε γίνεται η σύγκληση. Κατά τη γνώμη μου, πρέπει, σύμφωνα με το Καταστατικό, να καθοριστούν, κατηγορηματικά, τακτά χρονικά διαστήματα. Και το "ανά τρίμηνο" είναι όχι μόνο σύμφωνο με το καταστατικό αλλά και σωστό για το συμφέρον του Κινήματος. Έπειτα ο χρονικός περιορισμός των πέντε ημερών σε συνδυασμό με τις 2 μέρες πριν από τη σύγκληση, στις οποίες τα μέλη μπορούν να καταθέσουν γραπτές προτάσεις, ή παρατηρήσεις επί των εισηγήσεων, είναι απαράδεκτα ετεροβαρής και αποδυναμώνει την αρχή των ίσων δυνατοτήτων.

Γιατί ενώ η πλειοψηφία έχει όλη την άνεση, στο μεσοδιάστημα, δύο συνόδων, να επεξεργαστεί κείμενα και εισηγήσεις, σε περίπτωση, έστω και μιας διαφωνίας βρισκόμαστε σε μειονεκτική θέση, λόγω των δύο ημερών, για τη διαμόρφωση αντιεισηγήσης ή συγκεκριμένης πρότασης. Δεν αντιλαμβάνομαι εξάλλου γιατί πρόταση και όχι αντιεισηγήση.

Ενοχλεί, άραγε, ο όρος, που είχαμε χρησιμοποιήσει στο παρελθόν; Ποιά σκοπιμότητα εξυπηρετεί η λεκτική διατύπωση; Ενδιαφέρει το λεκτικό ή το ουσιαστικό περιεχόμενο; Αντιεισηγήση δε δεν είναι και η πρόταση; Η δικαιολογία άλλοτε στηριζόταν στο γεγονός ότι δεν έπρεπε να χρησιμοποιείται ο όρος αντιεισηγήση, για να μη γίνεται παρερμηνεία και να ανακόπτονται έτσι οι διαρροές προς τον Τύπο. Σήμερα όμως η ευαισθησία αυτή δε δικαιολογείται. Βρισκόμαστε σε σωρεία διαρροών, που είναι γνωστό που οφείλονται και πως εξελίσσονται σε ειδησεογραφική τροφή. Τι, συνεπώς, θα φοβηθούμε; Η περίπτωση μάλιστα θυμίζει λίγο τους καλόγερους στην "Πάπισσα Ιωάννα" που έτρωγαν σε ημέρες νηστείας κρέας και ησυχάζαν όλοι μαζί τη συνείδησή τους με το μεγαλόφωνο ισχυρισμό, ότι στο πιάτο τους υπάρχει ψάρι!

Η δ' παράγραφος επίσης του πρώτου άρθρου εισάγει μια καταφανέστατη ανορθοδοξία. Ορίζει, ότι "οι απαντήσεις στις προτάσεις- παρατηρήσεις δίνονται απο τον εισηγητή, κατά τη διάρκεια της συνόδου στη συζήτηση του θέματος". Τι είδους όμως μονοκρατορία λόγου είναι αυτή; Και πως μπορεί να νοηθεί τέτοια αυτάρκεια μιας ολόκληρης Κεντρικής Επιτροπής με την άποψη του εισηγητή; Το "αυτός έφη" είναι ό,τι κατ'εξοχήν, μάχεται το δημοκρατικό διάλογο. Η συνύπαρξή τους είναι αδιανόητη, όταν το ένα αναιρεί το άλλο. Όχι λοιπόν, η αίρεση, αλλά η ορθοδοξία γιατί αυτή κατοχυρώνει την πλατιά και ανεμπόδιστη συζήτηση στην πρόταση ή αντιεισήγηση, αφού αναπτυχθεί απο τον προτείνοντα.

Αλλά και η επόμενη παράγραφος έχει κάποια αντίφαση. Αναφέρει ότι η "κατάθεση των προτάσεων σταματά με την εκλογή του Προεδρείου". Αλλά ποιό στοιχείο μπορεί να επιβεβαιώσει ότι δεν θα ανακύψει σοβαρό πολιτικό θέμα; Και αν ανακύψει θα απαγορευτεί η κατάθεση αντιεισήγησης; επειδή θα έχει εκλεγεί το Προεδρείο; Σε καμιά όμως περίπτωση η εκλογή δεν μπορεί να ταυτιστεί με "μπλοκάρισμα". Το ακριβώς αντίθετο πρέπει να υιοθετηθεί. Το προεδρείο εκλέγεται για να διευκολύνει την αναζήτηση των σωστότερων λύσεων και όχι για να δυσκολεύει αυτή τη προσπάθεια βάζοντας απαγορευτικές πινακίδες.

Η εκλογή του Προεδρείου

Στο άρθρο 2 εδάφιο γ' ορίζεται, ότι η διαδικασία εκλογής του Προεδρείου αρχίζει με πρόταση του Προέδρου και των μελών του Ε.Γ. και στη συνέχεια, ότι κάθε μέλος μπορεί ν' αυτοπροταθεί ή να προτείνει 1-3 μέλη για τις θέσεις του Προεδρείου. Η προτίμηση αυτής της διαδικασίας απο το συντάκτη του "σχέδιου κανονισμού" προφανώς θέλει να προκαταλάβει και να επηρεάσει το αποτέλεσμα της ψηφοφορίας. Όμως μια τέτοια προκατάληψη εκτός απο το γεγονός ότι είναι απαράδεκτη, οπωσδήποτε δεν είναι και δεν απηχεί τις προθέσεις και την πρακτική του Προέδρου και των μελών του Ε.Γ.

Γιατί έτσι είναι φανερό ότι δε θα υπάρχει συνέχεια. Η διαδικασία δε θα αρχίζει μόνο με πρόταση του Προέδρου και θα τελειώνει την ίδια στιγμή. Γιατί πόσοι δε θα λειτουργήσουν ανασταλτικά πόσοι θα τολμήσουν να αυτοπροταθούν ή να προτείνουν, όταν ήδη έχουν προτείνει ο Πρόεδρος και το Ε.Γ.; Έτσι το δικαίωμα αποδυναμώνεται εκ των προτέρων και τίθεται απλώς για "την τιμή των όπλων". Σε τέτοιες όμως περιπτώσεις η τιμή μεταβάλλεται σε τίμημα. Και είναι αυτονόητο ποιόι χαρακτηρισμοί επιφυλάσσονται αν αρχίσει ο Τύπος να σχολιάζει..... Γι' αυτό η διατύπωση

της πρότασης για ισότιμη άσκηση του δικαιώματος για υποβολή προτάσεων απ'όλα τα μέλη της Κ.Ε. κατά τη διαδικασία εκλογής του Προεδρείου, πιστεύουμε ότι είναι πιο σωστή.

Χρόνος ομιλητών

Δεσμευτική και παρωδιακή επίσης και η παράγραφος στ. του άρθρου 2. Ορίζει, ότι το Προεδρείο ρυθμίζει σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη τη συζήτηση κάθε θέματος και το χρόνο κάθε ομιλητή. Ως γνωστόν, έχουμε ασυνήθιστη φιλαργυρία στο χρόνο. Όχι υπέρβαση τριλέπτου! Είναι όμως φαινόμενο που κατακερματίζει τη σκέψη και το λόγο. Γιατί και η ανάγνωση ενός τηλεγραφήματος χρειάζεται περισσότερο χρόνο. Υπάρχει όμως ο τρόπος για ν'απαγκιστρωθούμε απο αυτή την απαράδεκτη φειδώ: Η διάρκεια των συνόδων της Κ.Ε. να αυξηθεί κατά μία ημέρα. Αξίζει να είναι τρεις αντί δύο.

Έχουμε λοιπόν, να παρατηρήσουμε, ότι η προβλεπόμενη κατανομή του χρόνου ομιλίας είναι αποτρεπτική για την έκθεση σοβαρών ζητημάτων και τη συμμετοχή στο διάλογο, γι'αυτό προτείνουμε ελάχιστο χρόνο ομιλίας των μελών σε 7'και 10'αντίστοιχα.

Η διεύθυνση της διαδικασίας

Εκφράζω επίσης την αντίθεσή μου με τις προβλεπόμενες απο το "Σχέδιο εσωτερικού κανονισμού" κατασταλτικές υπερεξουσίες του Προεδρείου για παρεμβάσεις όπως αυτές που αναφέρονται στα εδάφια ζ και η. Σε αντικατάσταση αυτών των υπερεξουσιών, χρειάζεται ο καθορισμός των δικαιοδοσιών του Προεδρείου, ώστε ν'αποφεύγονται οι καταχρήσεις και οι άλλες υπερβάσεις του κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του. Αυτή η οριοθέτησή θα βοηθήσει στην κατοχύρωση των δικαιωμάτων των μελών θ'αναβαθμίσει τις εργασίες των Συνεδριάσεων και θα προστατεύσει και τα μέλη του Προεδρείου και τα υπόλοιπα μέλη της Κ.Ε. απο απροσδόκητες διαδικαστικές εξελίξεις.

Η παράγραφος ζ: δεν είναι, απλώς, παράδοση, αλλά επικίνδυνη. Μπορεί - αποφαινεται - να διακόψει τη συνέχιση τοποθετήσεων το Προεδρείο, αν θεωρήσει ότι ολοκληρώθηκε η συζήτηση επι του θέματος. Το Προεδρείο, όμως δεν είναι υπερεξουσία, που έχει το προνόμιο να μη κάνει σφάλματα. Είναι "πρώτο μεταξύ ίσων". Πως, λοιπόν, η ολοκλήρωση της συζήτησης θα

είναι θέμα αποκλειστικά δικό του; Πως θα αρνείται την παρέμβαση κάποιου ή κάποιων που πιθανότατα θα έχουν να προσφέρουν θετικά με την αναφορά κάποιων στοιχείων; Υπάρχει όμως και το ζήτημα του προσωπικού θέματος; Θα απαιτείται, λέγει, κατάθεση γραπτής πρότασης, κ.λ.π. Αλλά τέτοια εφεύρεση και για τους φλεγματικούς Αγγλοσάξωνες είναι απαράδεκτη. Ο θιγόμενος έτσι καταντάει να μένει ανυπεράσπιστος. Μπορεί να εισπράττει, αίφνης, βαριές ύβρεις και να σπεύδει όχι για την αντίκρουσή της, αλλά για τη γραπτή απάντηση και υπεράσπιση. Αλλά για πρώτη φορά εισάγεται μια τέτοια πρόταση. Είναι φανερό ότι η καινοτομία ευνοεί την ενδεχόμενη λασπολογία...

Και έχουμε τις κυρώσεις για την περίπτωση που μέλος παρεμποδίζει ή υποβαθμίζει με οποιοδήποτε τρόπο, κ.λ.π. Αλλά ποιά θα είναι τα κριτήρια για τον οποιοδήποτε τρόπο; Το ερώτημα ανακύπτει επειδή δεν υπάρχει ερμηνεία του οποιοδήποτε. Και θα μπορούσε να μην τίθεται αν καθορίζονταν οι συγκεκριμένες ενέργειες, κι αν η κύρωση επεβαλλόταν με απόφαση της πλειοψηφίας, ύστερα από ονομαστική ψηφοφορία.

Ομάδες δουλειάς

Στο άρθρο 3 εδάφιο γ' ορίζεται, ότι "για την εκλογή οργάνων ή ομάδων δουλειάς της Κ.Ε. προτείνουν ο Πρόεδρος, και το Ε.Γ.". Κατά τη γνώμη μας θα πρέπει και εδώ να καθιερωθεί η ισότιμη συμμετοχή όλων στην υποβολή των προτάσεων για την εκλογή αυτών των οργάνων ή ομάδων δουλειάς. Και ο λόγος είναι ότι προτιμούμε τη συνειδητή απόσταση από διαδικασίες που είναι δυνατόν να παρεξηγηθούν γιατί φαινομενικά είναι δυνατόν ν' αποδοθούν σε πρόθεση επηρεασμού του αποτελέσματος.

Προ-διαδικασία

Στο άρθρο 4 εδάφιο α' πιστεύουμε ότι δεν υπάρχει κανένας ιδιαίτερος λόγος ώστε η κατάθεση των ψηφισμάτων να γίνεται στο Ε.Γ. αντί στο Προεδρείο, γιατί το Προεδρείο είναι οργανικά και λειτουργικά αρμόδιο για το σύνολο της διαδικασίας, εφόσον ακόμα διαρκούν οι εργασίες της Συνόδου. Άποψη που στοιχειοθετείται εξάλλου και από την όλη δομή και διατύπωση και των υπόλοιπων εδαφίων.

Επίσης, είναι ανήκουστη η πρόταση που γίνεται για κατάθεση προτάσεων και ψηφισμάτων κατά την έναρξη των εργασιών της Συνόδου πριν ακόμα ακουστεί η πολιτική εισήγηση του Προέδρου και του Ε.Γ. και όχι στο

τέλος της Συνόδου. Γιατί άραγε τόση σπουδή; Η κατάθεση ψηφίσματος θα γίνεται χωρίς να γνωρίζουμε τα θέματα;

Τροποποίηση του κανονισμού

Τέλος, έχω να παρατηρήσω ότι η αυξημένη πλειοψηφία των 2/3 που απαιτείται για την αποδοχή συζήτησης σε πρόταση τροποποίησης του Κανονισμού είναι ενδεικτική του ανελαστικού έως ελάχιστα δημοκρατικού τρόπου αντιμετώπισης και των πλέον καθαρών και απλών πρακτικών ζητημάτων. Γιατί να εμποδίζεται η τροποποίηση του Κανονισμού όταν αυτός στην πράξη αποδεικνύεται ανεφάρμοστος ή ξεπερασμένος; Κανένας λόγος και καμιά σκοπιμότητα δεν υπάρχει. Σημαντικοί όμως λόγοι συνηγορούν υπέρ της καθιέρωσης της απλής απόλυτης πλειοψηφίας για την αποδοχή συζήτησης σε πρόταση τροποποίησης Κανονισμού.

Ως προς την τροποποίηση του Κανονισμού, ύστερα από τη σύγκλιση 4 συνόδων της Κ.Ε., απαιτείται και εδώ πρόταση εγκεκριμένη από τα 2/3 των μελών. Αλλά αυτό σημαίνει σχεδόν ποτέ. Με το σημερινό ρυθμό των συγκλήσεων ιμγαίνουμε πολύ μακριά και μάλιστα με τα 2/3 των μελών. Τέτοιο χρονοδιάγραμμα δεν πιστεύουμε ότι βοηθάει, αλλά αντίθετα διατηρεί τα κακώς κείμενα.

Προτάσεις- συμπληρώσεις

Σύντροφοι,

Η μόνη εγγύηση για ένα δημοκρατικό και σοσιαλιστικό κανονισμό εργασιών είναι η ολομέλεια της Κ.Ε. Μόνο εάν είναι αποτέλεσμα γόνιμης συζήτησης θα είναι απαλλαγμένος από όσα ο υποβαλλόμενος νοσεί και φυσικά, από τις παραλήψεις, από τις οποίες έχει. Κατά την εκτίμησή μας ο Κανονισμός πρέπει να περιλαμβάνει:

- 1.- Η συζήτηση να αρχίζει με την εισήγηση και ν'ακολουθεί εφόσον υπάρχει, στο συγκεκριμένο θέμα της ημερήσιας διάταξης.
- 2.- Τόσο ο εισηγητής όσο και ο προτείνων την αντίεσθήγηση πρέπει να δευτερολογούν, πάνω στις αντίθετες απόψεις που εκφράστηκαν.
- 3.- Ανοιχτή ψηφοφορία, που μπορεί να διεξάγεται και ονομαστικά, αν το ζητήσει το 1/4 των μελών της Κ.Ε.

- 4.- Η ψηφοφορία να μπορεί να διεξαχθεί μυστικά αν το ζητήσει το 1/3 των μελών.
- 5.- Δεν προβλέπεται στο σχέδιο κανονισμού ποιός τηρεί τα πρακτικά και ποιός τα επικυρώνει. Γιατί η παράλειψη; Και επίσης δεν υπάρχει πρόβλεψη για καταχώρηση σ'αυτή της γνώμης διαφωνούντων μελών. Δεν αναφέρεται, επίσης, ότι επικυρωμένο αντίγραφο των πρακτικών μπορεί να πάρει κάποιο μέλος της Κ.Ε. το ζητήσει. Είναι δε εντελώς διαφορετικό θέμα η κωδικοποίηση των αποφάσεων και άλλο η καταγραφή των πρακτικών.

Εξάλλου απουσιάζει κεφάλαιο, στο οποίο θα αναφέρονται οι αρμόδιότητες των μελών της Κ.Ε. και η σύνδεσή τους με τις επιτροπές εργασίας και με κλιμάκια ενημέρωσης. Και επίσης λείπει άρθρο που να υπογραμμίζει, ότι όλα τα μέλη της Κ.Ε. συμμετέχουν σε επιτροπές του Κινήματος και είναι υπεύθυνα για την καθοδήγηση και σύνδεση με τα ενδιαμέσως όργανα στους νομούς που έχουν οριστεί. Δεν πρέπει μάλιστα ν'αποκλείονται και από τους νομούς από τους οποίους κατάγονται.

Σύντροφοι,

Οι σκέψεις αυτές, κατευθύνονται από συνείδηση ευθύνης απέναντι στο Κίνημα. Ευθύνη που επιβάλλει την επισήμανση κάθε στοιχείου που θα μπορούσε να ναρκοθετήσει τη συνεπή δημοκρατική του πορεία. Θέλω να προεξοφλώ, ότι θα σταθμιστούν και θα ληφθούν υπόψη.

Με αγωνιστικούς χαιρετισμούς

Σωτήρης Κωστόπουλος